

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatele **M. T.,** zastoupeného JUDr. Ing. Pavlem Petržílkem, advokátem se sídlem v Mostě, Moskevská 5/5 za účasti **České správy sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2003 č. j. 1 Cad 52/2003 - 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 13. 6. 2003 č. j. 1 Cad 52/2003 - 8 odmítl jako opožděný návrh stěžovatele směřující proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 27. 2. 2003, kterým byla zamítnuta žádost o plný invalidní důchod.

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se stěžovatel domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Stěžovatel nepopřel, že podal žalobu opožděně, ale namítal, že soud nevzal v potaz neúplné a zavádějící poučení v rozhodnutí správního orgánu, které zní pouze: „Proti tomuto rozhodnutí se řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí.“ Stěžovatel má za to, že rozhodnutí by mělo být doplněno o vyčerpávající poučení ohledně možných prostředků, ať již řádných či mimořádných tak, jak je to obvyklé u rozhodnutí soudních.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Náležitostí rozhodnutí vydaného správním orgánem ve správním řízení jsou stanoveny v § 47 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“), podle něhož musí rozhodnutí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání. Podle odst. 4 citovaného ustanovení obsahuje poučení údaj, zda je rozhodnutí konečné nebo zda se lze proti němu odvolat. Zákon tedy stanoví, aby správní orgán ve svém rozhodnutí poučil pouze o odvolání (případně rozkladu), tedy pouze o řádném opravném prostředku správního řízení.

Pokud v rozhodnutí správního orgánu bylo uvedeno, že se proti němu řádné opravné prostředky v řízení správním nepřipouštějí, odpovídá takto formulované poučení ustanovení § 47 odst. 4 správního řádu.

Vzhledem k tomu, že správní rozhodnutí obsahovalo řádné poučení, mohl stěžovatel podat žalobu do dvou měsíců poté, kdy mu bylo rozhodnutí oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, jak je stanoveno v § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen “s. ř. s.“), přičemž podle odst. 4 citovaného ustanovení zmeškání této lhůty nelze prominout. Napadené rozhodnutí ČSSZ bylo stěžovateli doručeno ve středu dne 12. 3. 2003 a s ohledem na § 40 odst. 2 s. ř. s. bylo posledním dnem lhůty, kdy bylo možno podat žalobu, pondělí dne 12. 5. 2003. Byla-li tedy žaloba podána 21. 5. 2003, byla podána opožděně a Městský soud v Praze ji důvodně v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud kasační stížnost, která byla podána z důvodu stanoveného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu, zamítl v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s., neboť ji neshledal důvodnou.

Účastníkům nebyla přiznána náhrada nákladů řízení v souladu s ustanovením § 60 odst. 1, 2 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu